

Predhovor

Raz mi jedna známa z Podolínca povedala: „Počúvaj, čo ty máš spoločné s P. Augustínom Krajčíkom? Často, keď sa modlím za teba a vaše misie, prichádza mi na myseľ meno Krajčík.“ Nuž tak to je v tom Božom svete: „Spojenie putujúcich s bratmi, ktorí zosnuli v Kristovom pokoji, sa vôbec neprerušuje, ba podľa stálej viery Cirkvi spoluúčastou na duchovných dobrách sa posilňuje... Už sú prijatí do blaženej vlasti a bývajú u Pána, skrze neho, s ním a v ňom neprestajne orodujú za nás u Otca... Ich bratská starostlivosť nám teda veľmi pomáha v našej slabosti.“ (LG 49).

P. Augustín Krajčík nám mnohým pomáhal kráčať vo viere počas svojho pozemského života a veríme, že teraz nám „z druhej strany“ pomáha ešte viac. Preto sa veľmi teším a so mnou mnohí na Slovensku, že môžeme mať v rukách knižočku jeho životného príbehu. Veď stále si potrebujeme pripomínať svedkov viery – aj z nedávnej minulosti. Zvlášť, keď je to svedectvo radostnej viery, viery odvážnej, a hlavne viery zdieľanej. P. Augustín Krajčík prežíval spoločenstvo s Kristom a to si nemohol nechávať pre seba, preto hľadal najrozličnejšie formy ohlasovania Krista – cez misie a exercície, tlačou cez časopisy a knihy, kultúrou cez divadlo. Dnes tomu hovoríme „nová evanjelizácia“. Držal sa hesla svätého redemptoristu Klementa Hofbauera: „Evanjelium musí byť hlásané stále novým spôsobom.“ Preto jeho život, naplnený apoštolskou kreativitou, je zvlášť pre nás redemptoristov a celú našu redemptoristickú rodinu veľkou inšpiráciou.

A je tu ešte jedna dôležitá črta v jeho živote: páter Krajčík sa tešil z ľudí a bol rád medzi ľuďmi. Vedel prežívať samotu, miloval disciplínu a askézu, ale udivuje, koľko mal kontaktov a ako vychádzal k ľuďom. Určite mu k tomu pomohol aj čas strávený vo väzení či čas „vo výrobe“, keď mu komunisti nedovolili pracovať v oficiálnej pastorácii. Tak som sa aj ja a iní mladíci dostal pod jeho vplyv. Cielavedome vychovával nástupcov. Nie všetko vyšlo, ale niečo sa podarilo. A to bol most k novej dobe po totalite, aby sa rehoľa redemptoristov mohla ďalej rozvíjať. Hovorí sa, že mužnosť sa chytá od mužov. Preto som pátrovi Krajčíkovi veľmi vďačný za svedectvo odvahy a slobody, za zápal pre misie, ktorým sám horel, a vôbec za svedectvo veriaceho muža, kňaza a rehoľníka. Ďakujem mu tiež za to, že sa podelil so mnou o svojich priateľov a známych a tým usmernil moju ďalšiu cestu.